

Lysholm Christensen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan i princippet tilslutte sig tanken om begrænsning af medicinforbruget, som det er foreslået i det foreliggende lovforslag.

Vi ved, som det er blevet nævnt her fra talerstolen, at der står meget ubrugt medicin rundt om i folks medicinskabe. Vi ved også fra politiet, at medicin handles på gadeplan. Der er for meget medicin i omløb.

Vi er dog af den opfattelse, at der er et par områder, som vi skal kigge nærmere på under udvalgsarbejdet. Vi vil godt se lidt på, hvilken virkning det har med hensyn til midler til forskning, så vi sikrer os, at der stadig væk bliver drevet forskning på området, så den ikke går i stå til skade for den fremtidige sundhedstilstand. Vi vil også gerne se på, hvilken virkning forslaget har for børnefamilier.

Endelig er der spørgsmålet om bortfald af tilskud til antibiotika. I princippet er vi også enige i den sag, men vil godt under udvalgsarbejdet se nærmere på, hvilken virkning det kan have.

Kristeligt Folkeparti vil medvirke til et konstruktivt udvalgsarbejde om dette lovforslag.

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil gerne starte med at sige, at selvfølgelig har regeringen fremsat sit lovforslag inden for medicinområdet, som vi har bebudet at vi ville. I virkeligheden er det udtryk for respekt for Folketinget, at vi fremsætter dette lovforslag. På baggrund af de meningsudvekslinger, der var i forbindelse med åbningsdebatten, er det nødvendigt at få en saglig diskussion på grundlag af et lovforslag. Derfor ville det ærlig talt være særdeles mærkeligt, hvis regeringen ikke havde fremsat noget lovforslag. Tværtimod er det udtryk for, at det område her selvfølgelig også skal behandles med respekt og saglighed og ikke bare afgøres ved dagsordener. Jeg synes, diskussionen her i dag har vist, at det synspunkt er rigtigt, at en diskussion på grundlag af et lovforslag er et betydeligt bedre sagligt grundlag.

Jeg synes, at det høj grad fra kritikernes side går igennem, at man stoler på medicinens velsignelser uden særlig megen skepsis. Det er givetvis berettiget på en lang række områder og over for det forbrug, man kan kalde rimeligt og fornuftigt. Men jeg vil benytte lejligheden til at

gøre opmærksom på, at 10–15 pct. af hospitalsindlæggelserne skyldes forkert og herunder for stort medicinforbrug. Det synes jeg ærlig talt må mane til eftertanke, når man skal tale om forebyggelse og besparelser. Tænk, hvad vi kunne spare både af lidelse, besvær og penge, hvis vi stolede knap så meget på medicinens velsignelser.

Et andet eksempel, jeg vil tage frem, er det såkaldte Tustrupforsøg, hvor man har fået nedsat forbruget med ca. 15 pct. ved at lægge vægt på, at man ikke i den grad skulle ordinere medicin.

Derfor synes jeg, der er brug for en indsats på to områder. Der er da selvfølgelig brug for en bedre information, alt det, vi kan give. Der kan være brug for en bedre information til lægerne, og der kan bestemt også være brug for en bedre information til borgerne. Efter regeringens opfattelse er det imidlertid ikke tilstrækkeligt. Der er også brug for nogle initiativer af mere økonomisk karakter. Men det, jeg bare beder om, er, at de forslag, vi drøfter her, bestemt ses i sammenhæng med den mere informative indsats. Men der er som sagt også brug for nogle forslag af økonomisk indhold, og det er dem, vi har lagt frem her.

Jeg vil gerne for så vidt angår det, vi kalder kopipræparatforslaget, understrege det, som tidligere er blevet nævnt, at dette forslag ikke medfører større udgifter for brugerne. Det er et forslag, der kan betyde både mindre udgifter for det offentlige og for brugerne.

Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at med den konkurrence og det indseende med prisdannelsen på dette område, som er nødvendig, finder regeringen selvfølgelig, at påvirkningen af prisdannelsen allerbedst kan foregå igennem konkurrence. Det kan ikke være nogen nyhed, at jeg nu fortæller, at regeringen ikke ville synes, det var nogen velsignelse, nogen god løsning hverken for forbrugerne, for medicinalindustrien eller for samfundet, hvis man lavede et stort offentligt kontrolsystem.

Jeg konstaterer da også med tilfredshed, at Fremskridtspartiet erklærer sin interesse for kopipræparatforslaget, så jeg håber, der er mulighed for at få det igennem. Det er i virkeligheden det liberale bud på, hvordan vi kan være med til at påvirke læger, brugere og medicinalindustri. Det synes jeg er en god fremgangsmåde.